

Ένα κάθε μήνα.

Άγαπητοί μου ένορίτες,

Συμπληρώνονται οκτώ μήνες από τή μυστηριώδη εκείνη νύκτα πού έξαφανίσθηκε ο νεαρός Κωστής από τήν πόλη μας. Τό γεγονός έγινε θέμα συζητήσεως από όλους μας. Έφθασε μέχρι τά ΜΜΕ, ραδιόφωνα και τηλεόραση. Κατάντησε τό δράμα σέ σήριαλ. Δημοσιογράφοι, μή ειδήμονες, άπλοί άνθρωποι, ο καθένας έχει τή άποψη του, βγάξει τά συμπεράσματά του, τίς άποφάσεις του. Χωρίς άκόμη νά έχει άποφανθεί ή δικαιοσύνη, όλοι μιλούν μέχρι σήμερα καταδικαστικά για εκείνον ή για εκείνους πού έγκλημάτησαν. Μιλούν μέ άποτροπιασμό και μέ απέχθεια για τόν φόνο. Και ζητούν τήν παραδειγματική καταδίκη του άπαίσιου φονιά.

Ο Θεός από πάνω, μάς βλέπει και σιωπά. Θα έλθει ή στιγμή πού θα μιλήσει και θα φανερώσει τήν άλήθεια. Άν όμως τόν αναγκάσαμε νά μιλήσει σήμερα, θα έλεγε τά ίδια πού ειπε κάποτε σέ κείνους, πού του έφεραν μπροστά του μία γυναίκα, ή όποία ειχε συλληφθεί νά μοιχεύει και ζητούσαν τό λιθοβολισμό της: «Ο άναμάρτητος ύμών πρώτος τόν λίθον βαλέτω επ' αυτήν». (Ιωάν. Η' 8) Όποιος είναι άναμάρτητος, άς ρίξει πρώτος πέτρα επάνω σ' αυτήν. Και τότε, έχοντας λίγη άυτογνωσία ο καθένας τους, σηκώθηκαν και έφυγαν και δέν τήν λιθοβόλησαν. Κι έμεις σήμερα, αν είχαμε λίγη άυτογνωσία δέν θα μιλούσαμε κατ' αυτόν τόν τρόπο. Θα στεκόμασταν πολύ διαφορετικά άπέναντι στον έγκληματία. Γιατί και αυτός είναι ένα μέλος της σάπιας κοινωνίας μας. Θα λυπόμασταν και θα κλαίγαμε για τό κατάντημά του. Θα κάναμε περισσότερη προσευχή. Νά αναπαύσει ο Θεός πρώτα τόν Κωστή και έπειτα νά συγχωρήσει αυτόν, πού προέβη σ' αυτή τή βδελυρή πράξη. Θα ψάχναμε πιο πολύ τόν έαυτό μας, επειδή κι έμεις είμαστε άμαρτωλοί, για νά δούμε μήπως κι έμεις έχουμε διαπράξει κάποια παρόμοια πράξη.

Ίσως μάς διαφεύγει ότι, ο άνθρωπος αποτελείται από σώμα και από ψυχή, και ότι είναι δυνατόν νά σκοτώσουμε ή τό σώμα του ή τήν ψυχή του. Ότι ο θάνατος μπορεί νά είναι άκαριαίος ή σταδιακός. Ότι ύπάρχει άμεσος φόνος ή έμμεσος. Ότι μπορεί κάποιος νά θανατώνει σταδιακά άκόμη και τόν έαυτό του. Άν δούμε έτσι τά πράγματα, τότε πιθανότατα μπορεί νά ανακαλύψουμε ότι, κι έμεις ίσως νά έχουμε διαπράξει κάποιο φόνο ή φόνους ή νά συνεργήσαμε νά γίνει κάτι τέτοιο.

Δυστυχώς είμαστε μέτοχοι σέ πολλές περιπτώσεις θανάτου συνανθρώπων μας. ΈΗ νοθεία στά τρόφιμα, οί μολυσμένες τροφές, οί υπερβολικές δόσεις λιπασμάτων,

οι όρμόνες στά φυτά και στά ζώα πού τρώμε, δέν σκοτώνουν; Τό κάπνισμα, τό πιτό, τά ναρκωτικά, τό υπερβολικό φαγητό και ή υπερβολική κρεοφαγία δέν σκοτώνουν; Τό στρές, τό άγχος, ή άγωνία, ή ποικίλες πιέσεις δέν σμικρύνουν τή ζωή μας; Οι έκτρώσεις άνυπεράσπιστων έμβρύων δέν είναι φόνου; Μήπως τά ψέματα και οι συκοφαντίες και οι άδικίες δέν έχουν προκαλέσει θανάτουσ κοινωνικούσ και σωματικούσ; Ή αναλγησία στόν πόνο, στή φτώχεια και στά προβλήματα του πλησίον μας δέν έχουν προξενήσει πολλούσ θανάτουσ;

Άλλά και τήν ψυχή δέν τήν σκοτώνουν οι διάφορες άμαρτίες και τά συνεχιζόμενα πάθη; Ή άπιστία είναι θάνατοσ τής ψυχής. Ή όργή, ή μνησικακία, ή θλίψη, ό φθόνοσ, τό μίσοσ, ή ζήλια, τό άγχος, ή άγωνία, ή άπελπισία, οι σαρκικές άμαρτίες, όλα αυτά προξενούν τόν πνευματικό θάνατο στόν έαυτό μας. Όταν σκανδαλίσω ποικιλοτρόπωσ τόν συνάνθρωπό μου, σέ θέματα πίστεωσ, ήθικής συμπεριφοράσ, πλουτισμού, σαρκικότητασ, άδικίασ, παρανομίασ δέν σκοτώνω τήν ψυχή τή δική μου αλλά και του άλλου, άκόμη και τό σώμα του; Τέλοσ, ό έγωισμόσ, ή ύποκρισία και ή ύπερηφάνεια δέν προκαλούν τόν τελεσίδικο θάνατο τής ψυχής;

Όταν ό Χριστόσ μιλούσε για τουσ νεκρούσ πού κυκλοφορούν γύρω μας, αυτούσ έννοούσε. Τουσ πνευματικά πεθαμένουσ, πού σκοτώθηκαν από τά πάθη και τίς άμαρτίες τουσ.

Μετά από αυτήν τήν μικρή αυτοεξέταση, ποιόσ θά μπορούσε νά ύποστηρίξει ότι δέν είναι έννοχοσ σέ τίποτα; Ποιόσ είναι άθώοσ;

Ή φωνή του Χριστου είναι διαχρονική: «Ό αναμάρτητοσ ύμών πρώτοσ τόν λίθον βαλέτω». Όποιοσ αισθάνεται αναμάρτητοσ, μπορεί νά «λιθοβολεί» τουσ ένόχοουσ.

Άγαπητοί μου, αφήσαμε τόν έαυτό μας και ασχολούμαστε με τουσ άλλουσ. Είναι καιρόσ για αυτοεξέταση, για αυτοκριτική, για αυτομεμψία. Τό ποιόσ σκότωσε τόν Κωστή, άσ τό αφήσουμε στήν ανθρώπινη δικαιοσύνη, προπαντόσ, όμως, στή θεία δικαιοσύνη. Ήμεις άσ ασχοληθούμε με τόν έαυτό μας, τόν όποιο έχουμε παραμελήσει. Άν ό καθένας μας πρόσεχε τόν έαυτό του και ασχολούνταν με αυτόν, ή κοινωνία μας θά ήταν καλύτερη. Άσ τό προσπαθήσουμε!

Μέ πολλέσ ευχές και κάθε ευλογία
ό Πρωτοπρεσβύτεροσ Βασίλειοσ Α. Βασιλείου